

ми. Наступним кроком у розвитку системи «Екзаменатор» є перетворення її на Інтернет-ресурс, але реалізація цього можлива в разі надання викладачам, зокрема, безкоштовного хостингу, ліпше — на сервері КНЕУ. Власний Web-сайт викладача дає додаткові можливості для організації самостійної підготовки студента, ураховуючи переваги технології дистанційного навчання.

Н. О. ШУЛЯК, асистент кафедри правового регулювання економіки КНЕУ

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕС НАВЧАННЯ

З розвитком рівня та обсягів освітніх послуг виникло так зване дистанційне навчання.

Дистанційне навчання — це гуманітарна форма навчання, що базується на використанні широкого спектра традиційних і нових інформаційних та телекомунікаційних технологій, а також технічних засобів, що створюють можливість для споживача освітніх послуг обирати освітні дисципліни, які відповідають установленим законодавством стандартам, і при цьому процес навчання не залежить від розташування особи у просторі та часі.

Дистанційна освіта — це система, за якої реалізується процес дистанційного навчання для досягнення і підтвердження споживачем освітніх послуг відповідності своїх знань установленим загальноосвітнім вимогам.

Дистанційне навчання можна охарактеризувати як таке, що направлене на задоволення потреб таких груп споживачів:

- особи, що не мають можливості отримати освіту в традиційній освітній системі;
- особи, що проходять строкову службу у Збройних силах; офіцери, що звільняються зі Збройних сил та члени їх сімей;
- особи, що бажають отримати другу освіту;
- особи, що проживають у віддалених регіонах;
- особи, що готуються до вступу у навчальні заклади;
- студенти, що бажають паралельно отримати другу освіту;
- особи з додатковими потребами (що мають медичні обмеження для отримання регулярної освіти або такі, що перебувають у стаціонарних умовах);
- інші.

Організаційними формами дистанційного навчання можна визначити такі: лекції, семінари, консультації, лабораторні роботи, а також контроль. Зазначені форми є суто традиційними за назвою та змістом, проте за формою реалізації та потребами технічного забезпечення є абсолютно новими. Власне, ось тут і починаються проблеми.

Найбільш бажаною формою проведення, наприклад семінарів, у дистанційному навчанні є, безперечно, відеоконференція. Технічними засобами, що використовуються за цієї форми спілкування студентів із викладачами, є комплект групової відеосистеми, що включає камеру із трансфокатором, монітор великих розмірів, прилад управління, комунікаційне обладнання та іншу апаратуру. До згаданих технічних засобів також необхідно віднести деяке периферійне обладнання (наприклад, відеомагнітофон для фіксування конференції), сканери документів, персональні комп'ютери учасників. Можуть бути також застосовані й інші засоби, а проте названі є основними. Вартість перелічених засобів станом на вересень 2002 р. становила 55 000—85 000 грн (залежно від каналу трансляції). Отже, далеко не всі освітні заклади мають фінансову можливість технічного забезпечення процесу навчання.

Безумовно, важливим принципом навчання є безпосередність виконання завдань навчального процесу споживачем освітніх послуг. А проте досить важко встановити безпосередність виконання.

Наявність у студента доступу до загальноосвітніх інформаційних ресурсів на стадії вивчення та засвоєння інформації є беззаперечним позитивом. Однак на стадії контролю є певні проблеми.

Дистанційне навчання є великим кроком до розвитку ринку освітніх послуг, але необхідно створити умови для розвитку цього процесу з використанням впливу органів держави та інвесторів.

О. І. ЩЕДРИНА, канд. екон. наук, доцент кафедри інформаційного менеджменту КНЕУ

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИВЧЕННІ ДИСЦИПЛІН З ЦИКЛУ ПРОГРАМУВАННЯ

Основна частка трудовитрат у створенні інформаційних систем припадає на прикладне програмне забезпечення і бази даних.